

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

linger, vi har — her tænker man jo i første række på kunstmuseet. Man har ikke på kunstmuseet så forfærdelig mange billeder i sine beholdninger, og der skal jo være et nogenlunde fyldigt materiale for de kunststuderende at se på; de kan ikke nøjes med det, der hænger i museets sale, de må have nogle flere billeder vedrørende den enkelte kunstners produktion. Der er derfor faktisk meget snævre grænser for, hvad der kan udlånes. Vi har tidligere haft spørgsmålet fremme i det høje ting, men hver gang har vi i forståelse med kunstmuseet måttet svare, at det faktisk ikke var gørligt at udstrække udlånene yderligere. Det er i erkendelse af denne situation, jeg finder det ønskeligt, om vi kunne udsmykke allerede bestående bygninger, idet man dog naturligvis også her må vise varsomhed med, hvad man foretager sig.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på tanken om at stryge fordelingsbestemmelserne, således at man havde en fælles pulje at tage af ved behandlingen af bevilningerne. Jeg er nu ikke sikker på, at det er den helt rigtige løsning, men det kan vi jo se nærmere på.

Der blev fremsat tvivl om, hvorvidt man nu også gennem Eckersberg-Thorvaldsenfondet kan understøtte kunstnerne på den rigtige og uangribelige måde. Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var inde på tanken om, at man fortrinsvis burde støtte de unge kunstnere. Jeg mener, at fondet har handlet overordentlig ansvarsfuldt i sit arbejde, og jeg skal gerne fremlægge materiale, så langt som det nu er forsvarligt, når det drejer sig om støtte til navngivne personer. Personlig må jeg sige, at jeg under forvaltningen i det nye ministerium er blevet overrasket over, hvorledes selv meget betydelige kunstneres økonomiske forhold er. Et par af vore allerstørste grafikere lever under meget fattige forhold, og det er folk, hvis indsats er til stor ære for landet. En kunst som den grafiske har åbenbart svært ved at slå igennem, sådan at dens tilstrækkelige økonomi kan opnås for dens udøvere. I sådanne tilfælde skulle vi nok have tilladelse til i al stilfærdighed at træde hjælpende til. Jeg indrømmer gerne, at det er en vanskelig opgave, men

jeg mener, at den kan løses på fuldt forsvarlig måde.

Det ærede medlem hr. Morten Lange var noget overlegen i sin bedømmelse af denne lovgivning. Jeg mener, at det har været rigtigt at iværksætte en gradvis udvikling, for at man kunne se, hvad der virkelig duede og kunne bære, så man altså nu kunne gå videre i forlængelse af denne solide, gradvise udvikling. Jeg har ikke noget imod, at der kommer yderligere et beløb til, selvfølgelig ikke, men på den anden side tror jeg nok, at også kunstnerne selv er interesseret i en gradvis, organisk udvikling.

Der har i forbindelse med den hidtidige lov været den vanskelighed, at det har været frygtelig svært at få de tre kunstarter til at fungere sammen. Når et bygværk skulle projekteres, skulle man samtidig engagere malere og billedhuggere, men det har været meget vanskeligt for malere at forestille sig, hvorledes et rum, der forelå på papiret, i virkeligheden var, og hvorledes deres arbejde i virkeligheden kunne indpasses i det endnu blot tænkte rum. Man kan vel også hviske, at arkitekterne en overgang har været rigelig optaget af deres eget arkitekturarbejde, således at der, hvor der har været tale om at lave plads til kunstnerisk udsmykning, har været en tendens til selvtilstrækkelighed — det kan man vel nok tillade sig at bemærke uden at blive groveligt misforstået. I hvert fald har det været meget vanskeligt at etablere dette samarbejde i overensstemmelse med lovens bestemmelser, og derfor tror jeg, at den friere adgang, som lovforslaget vil skabe, vil være at foretrække.

Til det ærede medlem fru Birthe Wetlesen kan jeg sige, at der aldeles ikke er tale om, at staten med vold og magt vil tvinge nogen til hverken det ene eller det andet. Det er ikke tanken, at staten skal optræde som skolemester eller formynder, eller hvad alle disse klicheer hedder, som er medbragt fra den hjemlige katekismus. Vi støtter den kunstneriske bestræbelse, men dirigerer den ikke. Hvis nogen skulle være interesseret i at se lidt nærmere på de kunstværker, der er bragt til verden, skal de være hjertelig velkommen; jeg føler mig overbevist om, at blot synet af de kunstværker vil virke